

[Anna-Marie Hansen]

Udviklingen går helt klart imod en decentrering af sundhedsvæsenets opgaver. Der er bred enighed om, at den linje er rigtig, at beslutningerne træffes bedst af dem, der er tæt på beslutningerne. Der er bare det store problem, at spørgsmålet er: Beslutninger i forhold til hvad og hvor og i hvilken sammenhæng, når ingen ved, hvilken vej vinden blæser? Det går nemlig ud over både de syge og de ældre.

Opfordringen til regeringen må derfor være en overordnet målsætning for dette vigtige område. Vindretningen i sundhedsloven viser ikke en overordnet målsætning. Den viser snarere en risiko for kvalitetsforringelse, og det bygger på ideologiske hensyn, som er prioriteret højere end de menneskelige hensyn. Sundhed og trivsel hænger sammen, og de skal prioriteres højt, hvis vi skal løse alle de mange opgaver, vort land står i.

I sundhedsloven synes jeg også det ser ud til at man nu vil gøre sundhedsområdet til noget økonomisk ustyrbart. Der er lagt op til brugerbetaling, og der er lagt op til øget privatisering, skønt alle ved, at det fordyrer sundhedsvæsenet, og at det ikke giver lige vilkår for sundhedsydelse.

Private hospitaler ser vi er på vej. I sig selv skulle de ikke være en trussel, men set i sammenhæng med, at man prøver at forringe det offentlige sygehusvæsen, kan de blive det.

At styre økonomien i sundhedsvæsenet er nødvendigt, og det er en trussel mod velfærdssamfundet, når man prøver at nedvurdere og nedprioritere det flotte princip og idégrundlag, at alle har lige ret til behandling og pleje.

Det offentlige sundhedsvæsen er godt, men det kan helt klart gøres meget bedre. Vi har set store besparelser på sundhedsområdet. Det er et resultat af kortere indlæggelser, og det er et resultat af bedre forebyggelse i primærkommunerne, som også har været med til at reducere indlæggelsestiden. Vi er på vej med forbedringer og omstillinger, og dynamikken i sundhedsvæsenet forudsætter en ændring af prioriteringen mellem primærkommunernes opgaver og hospitalsopgaverne.

Spørgsmålet om økonomien har vi stadig væk – det har regeringen i hvert fald. Myterne om, at vi har et dyrt sundhedsvæsen, trives stadig, selv om vi ved, at de samlede udgifter i det danske sundhedsvæsen i dag udgør en mindre del af bruttonationalproduktet, end de gjorde i

1985, mens mange andre landes sundhedsudgifter er steget betydeligt i samme periode. Derfor må man sige, at det danske sundhedsvæsen har formået at holde nogle stramme rammer for økonomien og alligevel udvikle sig.

Det er utroligt, at regeringen med sit lovforslag, det ideologiske felttog mod det offentlige sundhedsvæsen, er klar til at ødelægge den udvikling, vi i de senere år har set i det danske sundhedsvæsen.

Befolkningen ønsker jo et velfungerende sundhedsvæsen, et offentligt sundhedsvæsen, hvor alle har mulighed for sundhedsydelse og sygdomsbehandling og det uafhængigt af den enkeltes pengepung. Men hvor er fællesskabet? Hvordan løfte byrderne for de mennesker, der rammes af sygdom? Det er befolkningen – eller den største del af befolkningen – indstillet på at gøre sammen.

Et dynamisk sundhedsvæsen, fremtidens sundhedsvæsen, frembringer vi ikke gennem ideologisk snæversyn med brugerbetaling og privatisering, men gennem en modernisering og en effektivisering på menneskets vilkår. Sundhedsloven må bygge på en overordnet målsætning for det danske sundhedsvæsen, så de centrale eller decentrale beslutninger kan træffes efter en for befolkningen kendt vindretning.

I dag tvinges kommunerne mere eller mindre på grund af usikkerhed, på grund af uklare mål og rammer, til at gennemføre nogle løsninger, hvor både gamle mennesker og syge mennesker bliver taberne. Der findes i dag nogle sorte pletter, hvor forsvarsløse mennesker rammes af umenneskelige løsninger. Det kan ikke være meningen i vores velfærdssamfund. Det kan vi simpelt hen ikke være bekendt.

Min opfordring til regeringen skal være: Glem det ideologiske felttog mod den store del af den offentlige sektor, der findes i sundhedsvæsenet, og vær i stedet med til at forny og forbedre sundhedsvæsenet på en menneskeligt forsvarlig måde og på en økonomisk forsvarlig måde!

Statsministeren (Poul Schlüter):

Hr. Steenholdt og hr. Rosing gav os en række oplysninger og synspunkter og vurderinger af udviklingen i Grønland, og det tror jeg vi alle vil sige tak for. Jeg havde selv sammen med andre danske den oplevelse at kunne deltage i